

Ind
Udvalget for Forretningsordenen (2. samling)
(B 84 - bilag 118)
(Offentligt)

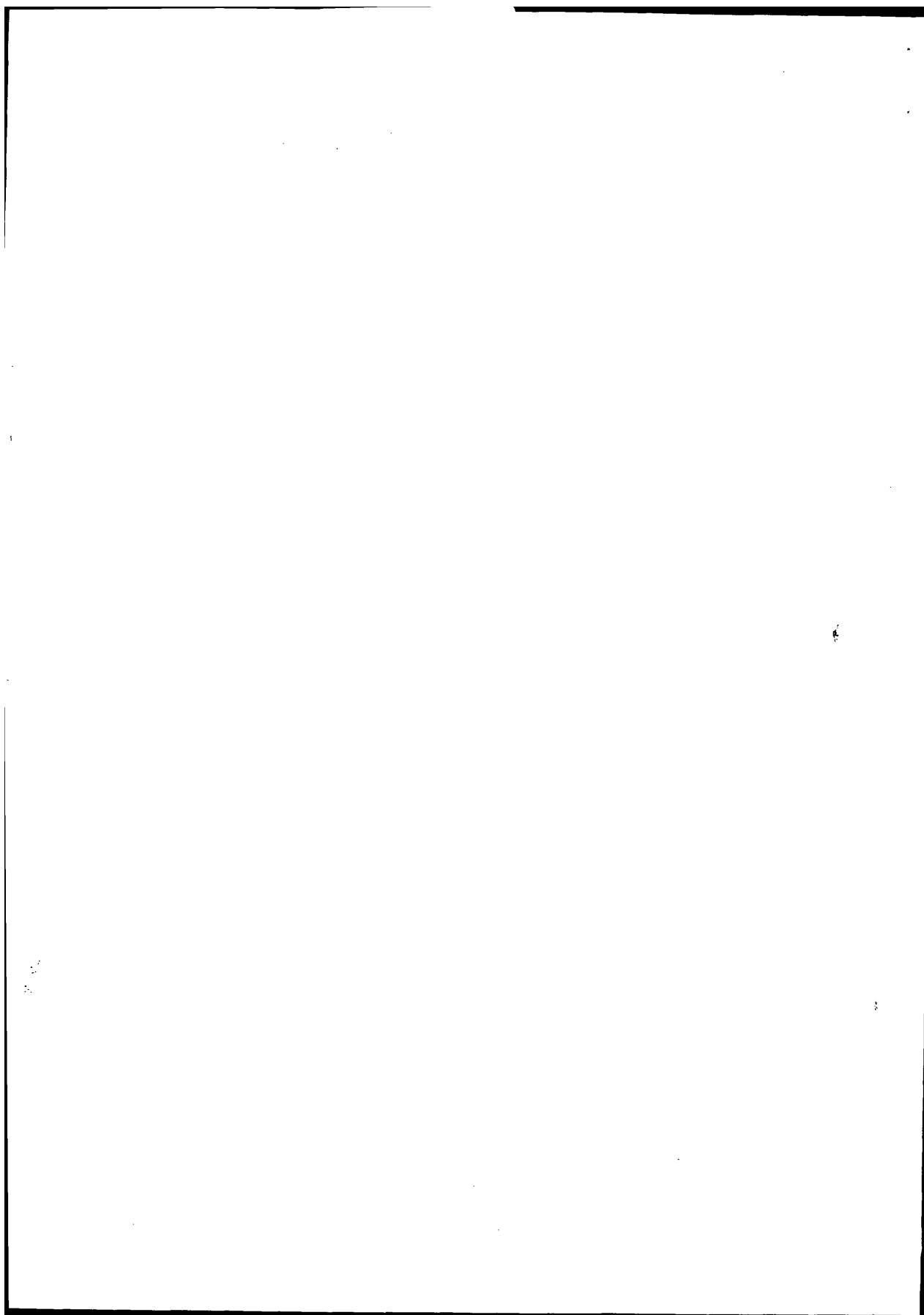
KOU, Alm. del - bilag 376 (Løbenr. 18763)

Folketingets Udvalg for Forretningsorden
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25 JULI 2002
Kontor: 1. kommunekontor
J. nr.: 2002/10152-3
Sagsbeh.: LFB

Under henvisning til Folketingets Udvalg for Forretningsordens brev af 10. juli 2002 (B 84 – bilag 104) følger hermed i 70 eksemplarer besvarelsen med bilag af spørgsmål nr. 23 og 24.

Lars Løkke Rasmussen / Louise Filz Beyer

Besvarelse af spørgsmål nr. 23 stillet af Folketingets Udvalg for Forretningsorden til indenrigs- og sundhedsministeren den 10. juli 2002 (B 84 – bilag 104).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, hvilke forpligtelser byrådsmedlemmer har til at sige fra over for urealistiske kommunale regnskaber og budgetter samt revisionsbemærkninger på et regnskab."

Svar:

Det er kommunalbestyrelsen, der vedtager kommunens årsbudget med tilhørende flerårige budgetoverslag for det kommende regnskabsår, jf. nærmere den kommunale styrelseslovs § 38. Det er endvidere kommunalbestyrelsen, der afgiver kommunens årsregnskab til kommunens revision, ligesom det er kommunalbestyrelsen, der, efter at revisionen har afgivet sine bemærkninger til årsregnskabet, træffer afgørelse med hensyn til de af revisionen fremkomne bemærkninger og årsregnskabets godkendelse, jf. nærmere den kommunale styrelseslovs § 45.

Det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem har efter omstændighederne pligt til at stemme imod vedtagelse af et årsbudget eller afgivelse eller godkendelse af et årsregnskab, såfremt vedtagelsen af årsbudgettet henholdsvis afgivelsen eller godkendelsen af årsregnskabet ikke vil være i overensstemmelse med lovgivningen, herunder almindelige retsgrundsætninger.

Årsbudgettet skal således bl.a. være udformet så realistisk som muligt, hvilket f.eks. indebærer, at indtægter og udgifter, som med høj grad af sandsynlighed må antages at blive aktuelle for kommunen, skal indgå i budgettet. Det tilkommer kommunalbestyrelsen at anlægge rimelige skøn over størrelsen af kommunens indtægter og udgifter.

Endvidere skal årsregnskabet bl.a. være rigtigt og give et korrekt billede af kommunens indtægter og udgifter i regnskabsåret.

Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse efter officialprincippet pligt til at indhente de nødvendige oplysninger, før kommunalbestyrelsen træffer beslutning i sagen.

Besvarelse af spørgsmål nr. 24 stillet af Folketingets Udvalg for Forretningsorden til indenrigs- og sundhedsministeren den 10. juli 2002 (B 84 – bilag 104).

Spørgsmål:

"Hvilke rettigheder og redskaber har et byrådsmedlem for at få spørgsmål om kommunens økonomi behandlet i økonomiudvalget og i byrådssalen."

Svar:

Det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem har efter den kommunale styrelseslov en række rettigheder – under ét betegnet mindretalsgarantier – som bl.a. understøtter medlemmets mulighed for at reagere, såfremt der foreligger forhold, som må antages at indebære, at kommunen handler ulovligt eller ulovligt undlader at foretage noget, kommunen har pligt til.

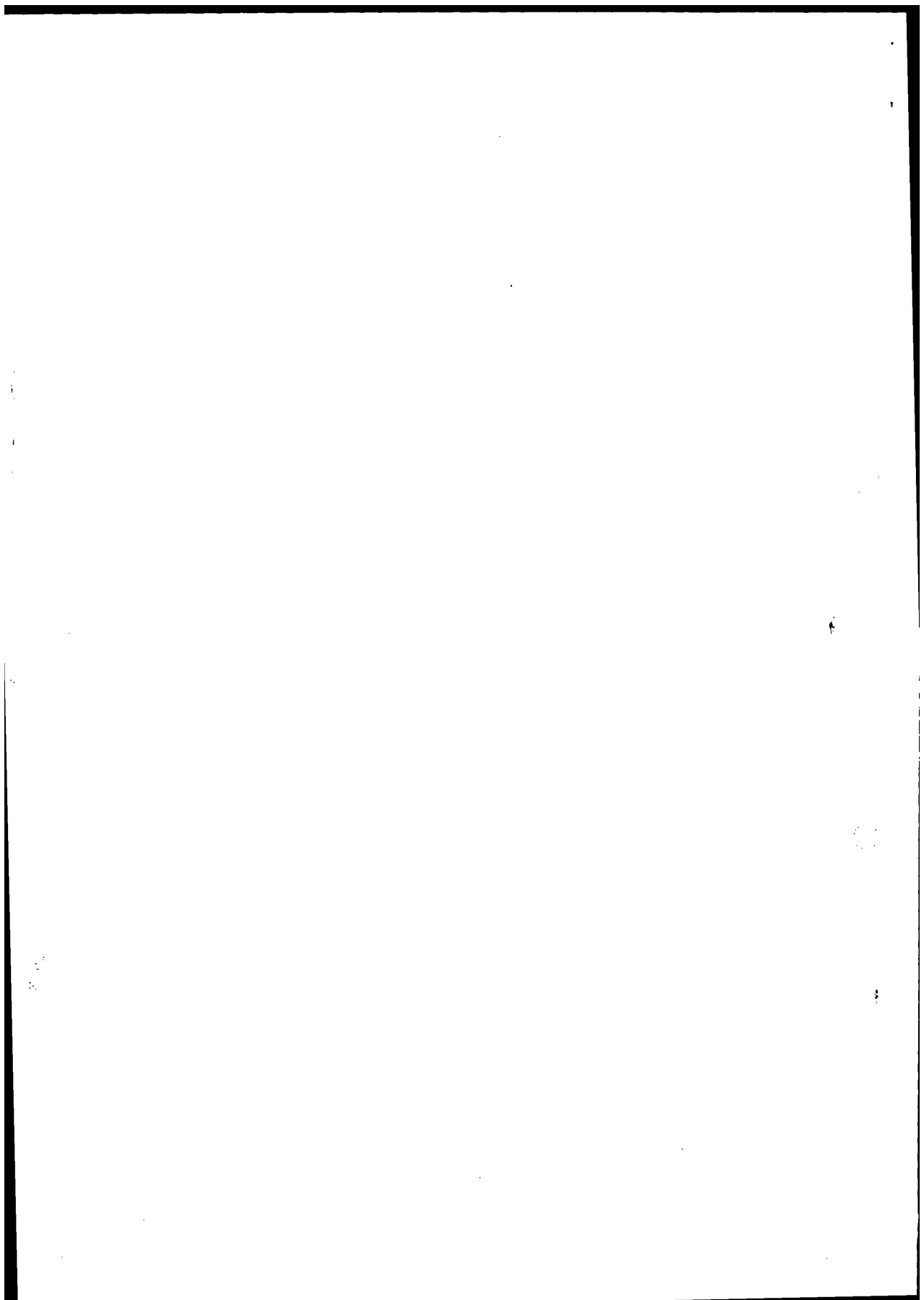
Det kan oplyses, at jeg på baggrund af en henvendelse af 25. februar 2002 fra Borgerlisten i Farum Kommune den 28. februar 2002 fremsendte vedlagte notat om visse regler i lov om kommunernes styrelse til Borgerlisten og samtlige kommunalbestyrelsesmedlemmer i Farum Kommune. Notatet indeholder bl.a. en beskrivelse af de mindretalsgarantier, der fremgår af den kommunale styrelseslov.

Som det fremgår af notatet, har alle kommunalbestyrelsesmedlemmer en række redskaber til bl.a. at få indsigt i kommunens forhold samt få alle spørgsmål om kommunens forhold drøftet i kommunalbestyrelsen. Blandt disse redskaber kan bl.a. fremhæves, at 1/3 af kommunalbestyrelsens medlemmer kan forlange, at der afholdes ekstraordinært kommunalbestyrelsesmøde, jf. den kommunale styrelseslovs § 8, stk. 2, retten til sagsindsigt, jf. den kommunale styrelseslovs § 9, samt retten til, at et kommunalbestyrelsesmedlem kan indbringe ethvert spørgsmål om kommunens anliggender for kommunalbestyrelsen og fremsætte forslag til beslutning herom, jf. den kommunale styrelseslovs § 11, stk. 1.

Den umiddelbare forvaltning af kommunens anliggender varetages af økonomiudvalget og de stående udvalg. Dette indebærer bl.a., at kommunalbestyrelsens beslutninger som udgangspunkt skal forberedes ved udvalgsbehandling. Ethvert medlem kan således kræve, at en sag underkastes udvalgsbehandling, medmindre det er åbenbart, at sagen ikke herved tilføres nye, relevante oplysninger.

Et kommunalbestyrelsesmedlem har efter den kommunale styrelseslov ikke i øvrigt ret til at kræve en sag behandlet i økonomiudvalget eller i et stående udvalg.

Herudover kan det oplyses, at den ekspertgruppe under ledelse af professor Jens Peter Christensen, jeg har nedsat som følge af Farum-sagen, skal se på, om de redskaber, den kommunale styrelseslovgivning giver kommunalbestyrelsen, den kommunale revision, tilsynet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet, er tilstrækkelige, og i givet fald stille forslag til ændringer af den kommunale styrelseslovgivnings regler herom. Kommissoriet for Ekspertgruppen er tidligere fremsendt til udvalget. Der henvises til min besvarelse af 7. maj 2002 af dette udvalgs spørgsmål nr. 7 (B 84 – bilag 43).

NOTAT om visse regler i lov om kommunernes styrelse

1. Kommunalbestyrelsesmedlemmers rettigheder

Et kommunalbestyrelsesmedlem har efter den kommunale styrelseslov en række rettigheder – som under et betegnes mindretalsgarantier – som bl.a. understøtter medlemmets mulighed for at reagere, såfremt der foreligger forhold, som må antages at indebære, at kommunen handler ulovligt eller forsummer at gøre noget, kommunen har pligt til.

1.1. Retten til at få ordet til dagsorden

Et kommunalbestyrelsesmedlem har efter almindelige kommunalretlige grundsatninger ret til at få ordet mindst én gang til ethvert punkt på dagsorden.

1.2. Retten til at forlange ekstraordinært møde afholdt

Efter styrelseslovens § 8, stk. 2, kan 1/3 af kommunalbestyrelsens medlemmer forlange, at der afholdes ekstraordinært kommunalbestyrelsesmøde.

Bestemmelsen har til formål at beskytte et mindretal i en situation, hvor borgmesteren ikke selv ønsker at afholde ekstraordinært møde.

1.3. Retten til at gennemse materiale til kommunalbestyrelsesmøder sammen med personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Efter styrelseslovens § 8, stk. 4, 1. pkt., sørger borgmesteren for, at der så vidt muligt senest 4 hverdage inden kommunalbestyrelsens møder udsendes en dagsorden til medlemmerne, og at det nødvendige materiale til bedømmelse af de sager, der er optaget på dagsordenen, så vidt muligt er tilgængeligt for medlemmerne mindst 3 hverdage inden mødet.

Bestemmelsen er udtryk for, at et kommunalbestyrelsesmedlem har krav på, at der foreligger et forsvarligt beslutningsgrundlag. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger tilstrækkelige oplysninger i en sag, afgøres inden for vide rammer endeligt af kommunalbestyrelsen (dens flertal).

Et medlem kan kræve, at en sag, der ikke har været optaget på den udsendte dagsorden, ikke undergives behandling, medmindre det er åbenbart, at der umiddelbart kan tages stilling til sagen, eller sagen ikke tåler udsættelse.

Efter § 8, stk. 4, 2. pkt., har et kommunalbestyrelsesmedlem med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, endvidere ret til at gennemse det fremlagte materiale sammen med personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen giver det enkelte medlem en mulighed for i forbindelse med sagsforberedelsen at modtage bistand fra f.eks. sagkyndige personer, som ikke er medlem af kommunalbestyrelsen.

1.4. Retten til sagsindsigt

Efter styrelseslovens § 9, stk. 1, har ethvert medlem af kommunalbestyrelsen som led i varetagelsen af sit hverv ret til at gennemse sagsmateriale, der i endelig form foreligger i kommunens administration.

Retten til sagsindsigt er knyttet til varetagelsen af hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem og materialet, der begæres sagsindsigt i, skal derfor vedrøre en sag, som vil kunne indbringes for kommunalbestyrelsen som kompetent organ.

Stort set alle sager bortset fra visse skattesager og sociale sager vil kunne indbringes for kommunalbestyrelsen. Oplysninger, som vedrører sådanne skattesager og sociale sager, kan kommunalbestyrelsesmedlemmer således ikke få sagsindsigt i.

Retten til sagsindsigt omfatter alle dokumenter, der vedrører sagen, herunder indførsler i journaler, registre og andre fortegnelser. Retten til sagsindsigt omfatter også dokumenter, der er undtaget fra offentlighed efter lov om offentlighed i forvaltningen, herunder interne notater.

Borgmesteren kan efter styrelseslovens § 9, stk. 3, begrænse retten til sagsindsigt, når det er nødvendigt af hensyn til sagens ekspedition, eller når en adgang til sagsindsigt i øvrigt vil være forbundet med uforholdsmæssigt store vanskeligheder.

Borgmesteren, der også ved udøvelsen af denne beføjelse er undergivet kommunalbestyrelsens beslutninger, har ikke adgang til herudover at begrænse retten til sagsindsigt.

Et medlem har ret til efter anmodning at få tilsendt kopi af sagsmateriale, som medlemmet har ret til sagsindsigt i, jf. styrelseslovens § 9, stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan dog - af hensyn til kommunens ressourcer til kopiering - fastsætte nærmere retningslinjer for udøvelsen af retten til at få tilsendt sagsmateriale, herunder begrænsninger i retten, hvis det findes nødvendigt.

1.5. Initiativretten

Efter styrelseslovens § 11, stk. 1, 1. pkt., kan et kommunalbestyrelsesmedlem indbringe ethvert spørgsmål om kommunens anliggender for kommunalbestyrelsen og fremsætte forslag til beslutninger herom.

Bestemmelsen giver medlemmet en almindelig ret til at få en sag optaget på dagsordenen for et kommunalbestyrelsesmøde, både med hensyn til sager, der aktuelt er under behandling i et udvalg eller i den kommunale administration, og med hensyn til andre sager.

Medlemmet har imidlertid ikke krav på, at den videre ekspedition af en verserende sag standses, ligesom medlemmet heller ikke kan modsætte sig, at kommunalbestyrelsen henviser en sag til afgørelse i et udvalg eller i administrationen eller beslutter ikke at foretage sig videre.

Kommunalbestyrelsen kan også afvise en sag fra dagsorden, hvis sagen er identisk med en sag, som tidligere har været behandlet i kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen giver i et vist omfang et medlem krav på, at der tilvejebringes oplysninger om en sag. Et kommunalbestyrelsesmedlem vil således kunne kræve, at et udvalg meddeler kommunalbestyrelsen de oplysninger om bestemte anliggender inden for udvalgets område, som er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan afgøre, om forvaltningen er lovlig og i øvrigt i overensstemmelse med de rammer, som kommunalbestyrelsen har udstukket.

1.6. Retten til at få sin afvigende mening tilført beslutningsprotokollen

Efter styrelseslovens § 13, stk. 2, kan ethvert medlem, som har deltaget i mødet, forlange sin afvigende mening kort tilført beslutningsprotokollen.

Den afvigende mening består – foruden det, som har fundet udtryk i selve stemmeafgivningen – i en tilkendegivelse om, hvad medlemmet mener, at kommunalbestyrelsen burde have besluttet. Der skal være overensstemmelse mellem den afvigende mening, der ønskes protokolført, og medlemmets stemmeafgivning.

Hele begrundelsen for den afvigende mening kan ikke kræves tilført beslutningsprotokollen, men et medlem har dog ret til at få tilført en ganske kort angivelse af begrundelsen for den afvigende mening.

Bestemmelsen understøtter et kommunalbestyrelsesmedlems mulighed for at frigøre sig for ansvar for ulovlige beslutninger. Et kommunalbestyrelsesmedlem kan således frigøre sig fra ansvar ved at stemme imod et forslag, som vil indebære, at der træffes en ulovlig beslutning, og ved at få sin afvigende mening tilført beslutningsprotokollen kan medlemmet understøtte det bevismæssige grundlag herfor.

Ved sager, der skal fremsendes til anden myndighed, f.eks. tilsynsrådet, kan et kommunalbestyrelsesmedlem efter styrelseslovens § 13, stk. 2, kræve, at myndigheden samtidig gøres bekendt med indholdet af protokollen. Et kommunalbestyrelsesmedlem kan ved sagens fremsendelse ledsage denne med en begrundelse for sit standpunkt.

1.7. Retten til at få tilsendt dagsordener og beslutningsprotokol samt sagsmateriale fra udvalg, hvor det pågældende kommunalbestyrelsesmedlem ikke selv er medlem

Efter styrelseslovens § 20, stk. 6, har et kommunalbestyrelsesmedlem med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, ret til efter anmodning at få tilsendt dagsordener og udskrifter af beslutningsprotokoller, der udsendes til medlemmer af udvalg, som den pågældende ikke er medlem af. Medlemmet har endvidere ret til efter anmodning i det enkelte tilfælde at få tilsendt sagsmateriale i samme omfang som udvalgets medlemmer.

Bestemmelsen giver et kommunalbestyrelsesmedlem mulighed for at få indsigt i sager, som behandles i udvalg, som den pågældende ikke er medlem af.

Et kommunalbestyrelsesmedlem kan ikke med henvisning til regler om tavshedspligt afskæres fra at modtage oplysninger fra udvalg eller forvaltning vedrørende sager, som kommunalbestyrelsen i sidste ende kan træffe afgørelse i.

1.8. Standsningsret

Efter styrelseslovens § 23 kan et udvalgsmedlem standse udførelsen af en beslutning, der er truffet af udvalget, ved på mødet til beslutningsprotokollen at erklære, at han ønsker sagen indbragt til afgørelse af kommunalbestyrelsen. Retten gælder dog ikke afgørelser, der ved lovgivningen er henlagt til udvalget.

Reglen indebærer en vidtgående ret for det enkelte udvalgsmedlem til at gribe ind i sagsbehandlingen. Reglen gælder alle udvalgsbeslutninger - med undtagelse af processuelle beslutninger om f.eks. indhentelse af oplysninger - uden hensyn til, om forsinkelsen af beslutningens udførelse vil medføre ulempe eller omkostning for kommunen.

Konsekvensen af, at et medlem gør brug af sin standsningsret, er, at sagen skal indbringes for kommunalbestyrelsen til afgørelse. Kommunalbestyrelsen har i så fald pligt til at træffe afgørelse om, hvorvidt den standsede beslutning skal udføres.

1.9. Retten til at indbringe ethvert spørgsmål om udvalgsformandens virksomhed for udvalget og retten til at forlange oplysninger fra udvalgsformanden

Efter styrelseslovens § 22, stk. 3, kan ethvert udvalgsmedlem indbringe ethvert spørgsmål om udvalgsformandens virksomhed for udvalget.

Efter bestemmelsen skal udvalgsformanden endvidere meddele udvalget de oplysninger, som udvalget forlanger.

1.10. Retten til at afvise behandling af punkter, der ikke er optaget på dagsordenen.

Efter almindelige kommunalretlige grundsætninger kan ethvert medlem af kommunalbestyrelsen afvise, at kommunalbestyrelsen behandler punkter, der ikke er optaget på den dagsorden, der er udsendt til medlemmerne, jf. pkt. 1.3, medmindre det er åbenbart, at der umiddelbart kan tages stilling til sagen, eller sagen ikke tåler udsættelse.

2. Kommunalbestyrelsens mulighed for at kontrollere borgmesterens dispositioner

Borgmesteren har i medfør af styrelsesloven en række lovbestemte beføjelser og kompetencer.

Borgmesteren forbereder, indkalder og leder kommunalbestyrelsens møder, jf. styrelseslovens § 30.

Borgmesteren kan på kommunalbestyrelsens vegne afgøre sager, som ikke tåler opsættelse eller sager, som ikke giver borgmesteren anledning til tvivl, og som borgmesteren endvidere skønner, at alle øvrige kommunalbestyrelsesmedlemmer vil anse for utvivlsom, jf. styrelseslovens § 31, stk. 1.

Borgmesteren er den øverste daglige leder af den kommunale administration, jf. styrelseslovens § 31, stk. 2. Han fordeler sagerne til de pågældende udvalg og drager omsorg for, at sager, der kræver beslutning af kommunalbestyrelsen, forelægges denne med eventuelle erklæringer.

Borgmesteren påser sagernes ekspedition og udfærdiger om fornødent forskrifter herfor, jf. styrelseslovens § 31, stk. 2. Borgmesteren sørger for, at der ikke afholdes udgifter eller oppebæres indtægter uden fornøden bevilling, jf. styrelseslovens § 31, stk. 2.

Borgmesteren har ikke i sin egenskab af øverste daglige leder af administrationen nogen kompetence med hensyn til sagernes indhold. Borgmesteren har således ikke instruktionsbeføjelse over for ansatte med hensyn til, hvordan sagerne skal afgøres eller med hensyn til beslutninger om konkrete sagsbehandlingsskridt, som eksempelvis afgørelser om inhabilitet, indhentelse af udtalelse eller meddelelse af aktindsigt.

Også i borgmesterens funktion som øverste daglige leder af den kommunale administration skal borgmesteren meddele kommunalbestyrelsen de oplysninger, denne forlanger, og er – med de begrænsninger, der er fastsat i lovgivningen – i enhver henseende undergivet kommunalbestyrelsens beslutninger, jf. styrelseslovens § 11, stk. 1, 2. pkt.

Derudover er det borgmesterens pligt at sørge for sikre ekspeditionen og udførelsen af alle kommunalbestyrelsens lovligt trufne beslutninger.

Uanset, at kommunalbestyrelsen ikke generelt kan foretage indskrænkninger i borgmesterens lovbestemte beføjelser og kompetencer i medfør af styrelsesloven, vil kommunalbestyrelsen således kunne fastlægge retningslinjer for borgmesterens øverste daglige ledelse af kommunens administration, f.eks. vil kommunalbestyrelsen kunne pålægge borgmesteren at ekspedere en konkret sag på en nærmere angiven måde.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere eksempelvis kunne fastlægge retningslinjer for borgmesterens udøvelse af kompetencen efter styrelseslovens § 31, stk. 1, til at afgøre sager, der ikke giver anledning til tvivl, ved at foreskrive, at enkelte sager eller sagstyper altid skal forelægges kommunalbestyrelsen til afgørelse. Herved kan kommunalbestyrelsen præcisere, at disse sager eller

sagstyper er af en sådan beskaffenhed, at betingelsen om, at sagerne ikke må give anledning til tvivl, ikke er opfyldt.

En borgmester er omfattet af forvaltningslovens inhabilitetsregler samt de uskrevne retsgrundsætninger om inhabilitet, der supplerer forvaltningslovens regler. En borgmester må således ikke deltage i behandlingen af en sag, hvis borgmesteren har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald. En borgmester må heller ikke deltage i behandlingen af en sag, hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, der er egnede til at vække tvivl om borgmesterens partiskhed.

Som anført ovenfor er borgmesteren undergivet kommunalbestyrelsens instruktioner, også i borgmesterens udøvelse af funktionen som øverste daglige leder af administrationen. I tilfælde, hvor borgmesteren må anses som inhabil i forhold til en eller flere sagers behandling, vil kommunalbestyrelsen – som led i kommunalbestyrelsens overordnede forpligtelse til at føre kontrol med, at borgmesteren og forvaltningen handler i overensstemmelse med lovgivningen – efter omstændighederne have pligt til at sørge for, at borgmesteren ikke deltager i behandlingen af sådanne sager.

3. Kommunalbestyrelsens indgrebsmuligheder over for en borgmester, der vægrer sig ved at udføre sine opgaver

3.1. Den kommunale styrelseslovs § 66

Den kommunale styrelseslovs § 66, stk. 1-4, har følgende ordlyd:

"Såfremt kommunalbestyrelsens formand eller et af de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer vægrer sig ved at udføre en opgave, som er pålagt den pågældende ved denne lov eller kommunens styrelsesvedtægt, kan kommunalbestyrelsen udpege et af sine medlemmer til at varetage den pågældende opgave.

Stk. 2. Ved grov eller gentagen vægring med hensyn til udførelse af de i stk. 1 nævnte opgaver kan kommunalbestyrelsen udpege et af sine medlemmer til at fungere som formand eller magistratsmedlem indtil videre. Den, der udpeges, overtager samtlige opgaver, som påhviler kommunalbestyrelsens formand eller det pågældende magistratsmedlem.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens beslutning i henhold til stk. 2 skal straks forelægges for indenrigsministeren til stadfæstelse. Beslutningen træder først i kraft, når den er stadfæstet af indenrigsministeren.

Stk. 4. Foreligger der en i henhold til stk. 3 stadfæstet beslutning om indskriden, skal kommunalbestyrelsen straks rejse sag ved domstolene til efterprøvelse af, om betingelserne for indskriden efter stk. 2 er til stede. Finder domstolene, at betingelserne for indskriden efter stk. 2 er til stede, anses formanden eller det pågældende magistratsmedlem som fritaget for sit hverv."

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen særlige indgrebsmuligheder over for en borgmester, der vægrer sig ved at udføre sine opgaver.

Bestemmelsens stk. 1 vedrører de tilfælde, hvor vægringen er af afgrænset karakter. I sådanne tilfælde kan hensynet til kommunalforvaltningens funktion tilgodeses, når kommunalbestyrelsen konkret kan overlade opgaven eller funktionerne til et andet af sine medlemmer.

Er forsømmelsen grov, eller foreligger der en gentagen vægring, kan der være behov for at anvende det kraftige reaktionsmiddel, der består i suspension, jf. stk. 2, og eventuel efterfølgende afsættelse efter bestemmelsens stk. 3 og 4.

Ved udtrykkene "vægrer sig" og – i stk. 2 – "vægring" er det forudsat, at der foreligger en forsætlig handling eller undladelse, der kan henføres til borgmesteren. Det er endvidere en betingelse for anvendelse af indgrebsmuligheder-

ne efter bestemmelsen, at det fremgår af loven eller af kommunalbestyrelsens beslutning, hvorledes opgaven skal føres ud i livet.

Det er kun kommunalbestyrelsen, der kan anvende indgrebsmulighederne. Dette hænger sammen med, at det er kommunalbestyrelsen, der har det overordnede ansvar for kommunens virksomhed. Det er kommunalbestyrelsen, der over for borgerne, andre myndigheder o.s.v. har ansvaret for kommunens handlinger og undladelser, og kommunalbestyrelsen må derfor også nødvendigvis have kompetence til at fastlægge og styre den samlede kommunale virksomhed.

Et eventuelt indgreb over for en borgmester i medfør af stk. 1 kan efterprøves af tilsynsmyndighederne og domstolene.

Går indgrebet ud på suspension efter stk. 2, følger det af bestemmelsens stk. 3 og 4, at der skal foretages en prøvelse af henholdsvis Indenrigs- og Sundhedsministeriet og domstolene. Herved sikres det, at kommunalbestyrelsen alene har anvendt beføjelserne i forbindelse med et retsstridigt forhold.

Det er forudsat, at indenrigs- og sundhedsministeren foretager en tilbundsgående prøvelse af suspensionsbeslutningen, og at ministeren herved særligt påser, at suspensionen har baggrund i egentlige administrative forsømmelser og ikke er udslag af politisk forfølgelse eller i øvrigt hviler på et usagligt grundlag.

Den efterfølgende domstolsprøvelse af indenrigs- og sundhedsministerens eventuelle suspensionsbeslutning er en yderligere garanti for, at en indskriden af denne indgribende karakter kun kan ske, når der foreligger grov eller gentagen forsømmelighed i udførelsen af borgmesterhvervet.

Domstolens eventuelle endelige afsættelse vil medføre, at de almindelige regler om nybesættelse træder i kraft. Valget af ny borgmester skal således gennemføres ved et flertalsvalg i medfør af reglerne i styrelseslovens § 24, stk. 1, jf. § 7, stk. 3.

3.2. Hvilke handlinger eller undladelser kan begrunde kommunalbestyrelsens anvendelse af beføjelserne ?

Borgmesteren har i medfør af styrelsesloven en række lovbestemte opgaver, jf. ovenfor punkt 2.

Beføjelserne efter styrelseslovens § 66 kan anvendes både i tilfælde, hvor borgmesteren vægrer sig ved at gennemføre kommunalbestyrelsens lovligt truffe beslutning, og i tilfælde, hvor borgmesteren vægrer sig ved at udføre de opgaver, som er pålagt borgmesteren i den kommunale styrelseslov.

